

Sygn. akt I C 2300/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 27 kwietnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Oleśnicy, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący **SSR Agnieszka Ostrowska-Gołębek**

Protokolant Ilona Gołdyn

po rozpoznaniu w dniu 13 kwietnia 2016r. w Oleśnicy sprawy

Przy udziale stron:

powód **M. C.**

pozwany (...) **S.A. z/s w Ł.**

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) **S.A. z/s w Ł.** na rzecz powoda **M. C.** kwotę **2.837,59zł (dwa tysiące osiemset trzydzieści siedem 59/100) złotych** wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

– od kwoty 2587,59zł od dnia 16.01.2012r. do dnia 31.12.2015r. i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 2.587,59zł od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 250,00zł od dnia 10.03.2015r. do dnia 31.12.2015r. i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 250,00zł od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1259,00zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje stronie pozwanej aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Oleśnicy) kwotę 163,38zł tytułem wydatków budżetowych poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Z./

(...)

(...)

Sygn. akt. I C 2300/14

UZASADNIENIE

Powód M. C., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A.w Ł. kwoty 2837,59 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 2587,59 złotych od dnia 16 stycznia 2012r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 250 złotych od dnia doręczenia odpisu pozwu stronie pozwanej, a także kosztami postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego żądania powód podał, że w następstwie kolizji jaka miała miejsce dnia 13 grudnia 2011r. uszkodzeniu uległ samochód osobowy marki R. o nr rej. (...). Powód podał, że w chwili kolizji pojazd stanowił własność M. G.. Sprawca kolizji ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych

u strony pozwanej. Wskazał, że strona pozwana uznała odpowiedzialność odszkodowawczą co do zasady i określiła odszkodowanie na kwotę 4474,69 złotych, która została wypłacona na rzecz poszkodowanego decyzją z dnia 27 grudnia 2011r. Na podstawie umowy cesji z dnia 19 listopada 2014r. poszkodowana M. G. przełała wierzytelność przysługującą jej wobec pozwanego z tytułu powstałej szkody wraz z wszelkimi prawami z nią związanymi na rzecz powoda. Na zlecenie powoda niezależny rzeczoznawca z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego W. K. sporządził ocenę techniczną oraz kalkulację naprawy pojazdu obrazującą realne koszty przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody ustalając je na kwotę 7062,28 złotych brutto. Za wykonanie opinii powód zapłacił kwotę 250 złotych. Powód wyjaśnił, iż zwrócił się o wykonanie w/w kalkulacji z uwagi na wątpliwości co do poprawności wykonanych przez pozwanego wyliczeń, a także posiadając wiedzę, iż towarzystwa ubezpieczeniowe nagminnie zaniżają wartość odszkodowań. Strona pozwana otrzymała powiadomienie o zbyciu wierzytelności oraz wezwanie do zapłaty kwoty 2587,59 złotych tytułem odszkodowania wraz z odsetkami oraz kosztami sporządzenia opinii w wysokości 250 złotych.

Odnosząc się do wyceny i kalkulacji sporządzonej przez stronę pozwaną wskazać należy, iż różnice w opiniach, tej wykonanej przez pozwanego towarzystwa oraz sporządzonej na zlecenie powoda wynikają z zastosowania amortyzacji na ceny oryginalnych części zamiennych producenta pojazdu, uwzględnienia przez pozwanego również części innych niż oryginalne części producenta pojazdu, przyjęcia odmiennych stawek za roboczogodzinę. Powód podał, iż pozwany niezasadnie zastosował amortyzację w wysokości 15% na ceny oryginalnych części zamiennych producenta pojazdu. Ponadto w pojeździe poszkodowanej M. G. zamontowane były oryginalne części i tylko takie uległy uszkodzeniu. Zatem poszkodowany jest uprawniony do użycia takich części, gdyż tylko wówczas przeprowadzona naprawa daje gwarancję należytej jakości i współdziałania z pozostałymi podzespołami samochodu powoda. Również zastosowana przez ubezpieczyciela stawka za roboczogodzinę prac naprawczych w wysokości 70 złotych nie odpowiada średnim cenom usług na lokalnym rynku motoryzacyjnym, który kształtuje wysokość stawki na poziomie 100 złotych.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) S.A., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, domagała się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska strona pozwana przyznała, że ze sprawcą szkody łączyła ją umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Jednocześnie strona pozwana podniosła, że wypłaciła kwotę 4474,69 zł tytułem odszkodowania. Przedstawiony przez powoda kosztorys naprawy nie został w żaden sposób zweryfikowany, ponadto prywatna opinia rzeczoznawcy nie była niezbędna ani konieczna do oceny prawidłowości wyliczenia kosztów naprawy rzeczowego pojazdu, a zatem żądanie zapłaty faktury za jej wykonanie nie jest zasadne. Ponadto strona pozwana podniosła, iż średnie stawki roboczogodziny na terenie obsługiwanym przez ubezpieczyciela, w warsztatach naprawczych współpracujących z pozwanym oscylują na poziomie 50-70 złotych. Ponadto, w ocenie pozwanego, celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu mogą uwzględniać obok części oryginalnych opatrzonych logo producenta pojazdu, również części alternatywne o jakości identycznej jak części oryginalne, produkowane na tej samej linii produkcyjnej, a różniące się jedynie brakiem logo producenta pojazdu. Zdaniem pozwanego przyjęcie najdroższego z wariantów naprawy jest niezasadne, albowiem uszkodzony pojazd był pojazdem pięcioletnim, z ponadnormatywnym przebiegiem, bez żadnych wiążących gwarancji. Dodatkowo, w ocenie pozwanego, nie zawsze za ekonomicznie uzasadnione mogą być uznane koszty wynikające z zastosowania do naprawy pojazdu najdroższych dostępnych części, tj. części serwisowych, jeżeli na rynku dostępne są także części oryginalne, nie serwisowe oraz części alternatywne.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 grudnia 2011r. doszło do kolizji samochodu marki S. nr rej. (...) z pojazdem marki R. nr rej. (...). Sprawca kolizji R. P. był ubezpieczony w zakresie OC u strony pozwanej. Poszkodowana M. G. zgłosiła szkodę ubezpieczycielowi i po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego w dniu 27 grudnia 2011 r. strona pozwana przyznała odszkodowanie w kwocie 4474,69 zł.

Na podstawie umowy cesji z dnia 19 listopada 2014r. poszkodowana M. G. przełała wierzytelność przysługującą jej wobec strony pozwanej z tytułu powstałej szkody wraz z wszelkimi prawami z nią związanymi.

dowód: akta szkody w załączeniu, umowa zbycia wierzytelności k-30, oświadczenie sprawcy kolizji k-17, zgłoszenie szkody komunikacyjnej k-19, oświadczenie właściciela pojazdu k-22, decyzja wypłaty odszkodowania k-25, zeznania świadka M. G. k-54.

Powód zlecił niezależnemu rzeczoznawcy sporządzenie opinii na okoliczność kalkulacji naprawy pojazdu marki R. nr rej. (...), według rzeczoznawcy koszt naprawy wyniósł 7062,28 złotych. Powód poniósł koszt wydania tejże opinii na kwotę 250 złotych.

Dowód: opinia rzeczoznawcy W. K. k-20, faktura Vat nr (...) k-33.

W toku postępowania opracowana została opinia przez biegłego z zakresu techniki samochodowej P. Z. (1) na okoliczność ustalenia wysokości kosztów naprawy uszkodzeń powstałych w pojeździe marki R. o nr rej.(...) w skutek zdarzenia z dnia 13.12.2011r. z uwzględnieniem wyłącznie oryginalnych części producenta pojazdu (części z logo) oraz średnich stawek za roboczogodzinę obowiązujących w miejscu zamieszkania powoda, a wobec ustalenia, że pojazd został naprawiony przez poszkodowanego wskazanie czy w uszkodzonym pojeździe zostały zamontowane części wskazane w kosztorysie z dnia 24.11.2014r., czy koszty naprawienia pojazdu były usprawiedliwione, tj. mieściły się w realiach rynkowych także przy zastosowaniu oryginalnych części zamiennych producenta i naprawą wykonaną w autoryzowanym serwisie.

W swojej opinii biegły wyjaśnił, iż koszt naprawy rzeczowego pojazdu oraz wartości należnego odszkodowania ustalił metodą symulacji kosztów naprawy uszkodzonych elementów samochodu marki R.z wykorzystaniem identycznych części jak uszkodzone oraz stawek roboczogodziny obowiązujących w miejscu zarejestrowania pojazdu. Szkoda ujawniona w pojeździe marki R.jest szkodą częściową, koszt jej naprawienia nie przekroczył wartości rynkowej samochodu R.. Biegły ustalił, iż należne poszkodowanemu odszkodowanie za szkodę w rzeczowym pojeździe powinno odpowiadać kosztowi przywrócenia stanu elementów uszkodzonych w samochodzie do stanu sprzed szkody. Zdaniem biegłego koszt naprawy uszkodzeń samchodu marki R.z wykorzystaniem dostępnych na rynku oryginalnych części zamiennych oznaczonych symbolem „O” oraz średnich stawek za roboczogodzinę stosowanych w miejscu zamieszkania poszkodowanego w dacie szkody wynosi 7080,73 złotych brutto. Biegły wyjaśnił, iż z uwagi na datę szkody, oględziny auta nie wniosłyby istotnego materiału dowodowego do sprawy, trudno byłoby bowiem obiektywnie ocenić czy sporne elementy zostały wymienione i na jakie, stąd też od oględzin odstąpiono. Biegły wskazał, iż po przeanalizowaniu dokumentacji fotograficznej uszkodzeń pojazdu uznać należy, iż wyliczone koszty naprawienia pojazdu były usprawiedliwione, tj. mieściły się w realiach rynkowych, ponadto uzasadnione było zastosowanie oryginalnych części zamiennych producenta bez względu na to w jakim warsztacie auto byłoby naprawiane.

W swojej opinii biegły wyjaśnił, iż przeanalizował dokumentację znajdującą się w aktach sprawy, akta szkody zawierające kalkulację naprawy sporządzoną przez ubezpieczyciela nr (...)oraz kalkulację naprawy wykonaną na zlecenie powoda przez niezależnego rzeczoznawcę. Biegły wyjaśnił sposób i metodę ustalenia kosztów naprawy samochodu marki R.wskazując, iż w tym zakresie posiłkował się danymi systemu eksperckiego Audatex Polska oraz zawartymi w bazach danych tego systemu w dacie wymagalności odszkodowania. W opraciu o powyższe biegły przyjął odnośnie części zamiennych i ich cen-dane z systemu eksperckiego Audatex Polska z grudnia 2011r., ceny części nowych-identyczne jak uszkodzone, odnośnie norm pracochłonności prac naprawczych –dane z sytemu eksperckiego Audatex Polska z daty wymagalności odszkodowania, normy dla części nowych identycznych jak uszkodzone, normy pracochłonności prac nie zawartych w bazach danych systemu eksperckiego Audatex biegły ustalił według zasad Standardu 2008.02-ustalenia norm pracochłonności napraw pojazdów-Stowarzyszenia (...)oraz (...), odnośnie jednostek pracochłonności prac naprawczych biegy wskazał, iż przyjął według poziomu cen z dnia wymagalności odszkodowania w wielkościach średnich stawek roboczogodziny obowiązujących w miejscu zamieszkania poszkodowanego w dacie szkody. W swojej opinii biegły wskazał dane pojazdu oraz jego wyposażenie wynikające z analizy dokumentów z akt postępowania likwidacyjnego szkody. W oparciu o powyższe biegły wyjaśnił,

iż z dokumentacji szkody ubezpieczyciela nie wynika czy pojazd był już wcześniej poddany naprawom blacharsko-lakierniczym, specjaliści ubezpieczyciela nie ujawnili występowania innych elementów niż komponenty pojazdów, tj. części oryginalnych w rozumieniu przepisów. Stąd biegły przyjął założenie, iż wszystkie uszkodzone elementy były elementami oryginalnymi. Biegły wyjaśnił jakie elementy pojazdu zostały uszkodzone na skutek zdarzenia drogowego, wskazując jednocześnie które z nich zostały zakwalifikowane do wymiany, do naprawy oraz podając niezbędny zakres prac lakierniczych. Zdaniem biegłego lakierniczym podlegały tylko te elementy, które w dniu szkody posiadały pokrycie lakierowe. Ponadto, w ocenie biegłego, niezależnie od konieczności wykonania powyższych prac, wymagane było również odtworzenie konserwacji wymienionych uszkodzonych elementów pojazdu (koszt 20 złotych materiałów konserwacyjnych na zakonserwowanie wymienianych i naprawianych elementów).

Biegły wyjaśnił, iż w przypadku ceny nowych części identycznych jak uszkodzone w pojeździe marki R., a zakwalifikowanych do wymiany przez ubezpieczyciela nie były przez biegłego obniżane, gdyż w aktach szkody brak jest udokumentowania faktu występowania na nich naprawionych lub nienaprawionych uszkodzeń, zatem biegły wykorzystał bazę danych z cenami części zawartą na CD 12/2011 roku. Ponadto biegły zastosował normy czasów trwania czynności naprawczych przy wymianie uszkodzonych części zakwalifikowanych do wymiany zalecane przez producenta samochodu do napraw z wykorzystaniem nowych części oryginalnych w zakładach naprawczych przygotowanych sprzętowo i kadrowo do wykonania operacji wymiany w zawartym w tych normach czasie. Dodatkowo biegły wskazał, iż przy normach czasów trwania czynności lakierniczych zakwalifikowanych do wymiany części oryginalnych zastosował zawarte w systemie eksperckim Audatex Polska normy według danych (...). Zastosowano tu normy adekwatne do istniejącego w uszkodzonym samochodzie O.rodzaju pokrycia lakierniczego (2 warstwowy uni) oraz do wynikającej z charakteru uszkodzonych części metody naprawy lakierniczej „części montażowe-wstępnie lakierowane”. Biegły wskazał, iż normy te są powszechnie zalecane i stosowane w Polsce do rozliczania czasu trwania prac lakierniczych w zakładach naprawczych przy lakierniczym nowych części oryginalnych. W przypadku norm zużycia i cen materiałów lakierniczych do ustalenia kosztów materiałów lakierniczych do wykonania pokryć lakierowanych na wymienionych nowych elementach biegły wskazał, iż zastosował normy materiałowe według danych (...)/EurotaxGlass do wykonania wszystkich warstw pokryć lakierowych na wymienionych nowych oryginalnych elementach. Ponadto zastosował ceny materiałów lakierniczych według rodzaju pokrycia lakierowego i według poziomu cen z dnia wymagalności odszkodowania. Biegły wskazał także, iż zastosował pełny koszt materiałów lakierniczych. W ocenie biegłego specjaliści ubezpieczyciela bezzasadnie obniżyli je o 50%, przez co zaniżyli koszt tych materiałów jako składnika należnego odszkodowania. Dodatkowo biegły przyjął średnią stawkę za rbg prac blacharskich i mechanicznych adekwatną dla norm czasowych producenta na poziomie 100 złotych/rbg (stawka w miejscu rejestracji pojazdu w okresie szkody), średnią stawkę za rbg prac lakierniczych dostosowaną do norm czasowych (...)100 złotych/rbg (stawka występująca na rynku lokalnym w miejscu rejestracji pojazdu w okresie szkody), Vat w wysokości 23% jako element szkody poszkodowanego. Ponadto biegły oszacował koszt naprawy uszkodzeń samochodu z zastosowaniem cen oryginalnych części zamiennych bez zastosowania obniżenia ich cen. Biegły wskazał także, iż wobec braku w protokole szkody informacji o fakcie, iż nie wszystkie uszkodzone w zdarzeniu drogowym części stanowiły komponenty pojazdu lub, że były to części identyczne jako komponenty, przyjęto, że w uszkodzonym pojeździe były zabudowane części komponenty i one zostały uszkodzone w zdarzeniu drogowym.

dowód:opinia biegłego sądowego P. Z. - k. 66-76.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd dokonał ustaleń faktycznych opierając się na dowodach w postaci opinii biegłego sądowego, a także dokumentów, których autentyczność i prawidłowość nie były przez strony kwestionowane. W szczególności Sąd wziął pod uwagę opinię biegłego sądowego P. Z. (1) z zakresu techniki samochodowej, w zakresie w jakim wskazywała ona wysokość kosztu naprawy pojazdu powoda. Opinię tą Sąd uznał za rzetelną i wiarygodną. Ponadto Sąd oparł się na aktach szkody nr U/278146/2011 w zakresie w jakim wskazywały one na okoliczności przebiegu i likwidacji szkody.

W niniejszej sprawie powód M. C. domagał się od strony pozwanej – (...) S.A. w Ł. jako udzielającego ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej właściciela pojazdu marki S. - dalszej zapłaty kwoty, tj sumy 2838 zł wraz z ustawowymi odsetkami. Bezsprzeczonym w niniejszej sprawie był fakt, że R. P. właściciela samochodu marki S. nr rej. (...), łączyła ze stroną pozwaną umowa ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej. Poza sporem pozostawała także okoliczność, że w dniu 13 grudnia 2011r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której strona pozwana wypłaciła właścicielowi uszkodzonego pojazdu-M. G.- odszkodowanie. Sporna natomiast pozostawała kwestia wysokości kosztów naprawy pojazdu marki R., a w związku z tym ewentualna wypłata dalszego odszkodowania.

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego świadczenia w razie zajścia przewidzianego umową wypadku. W przedmiotowej sprawie strona pozwana ponosiła odpowiedzialność za skutki zdarzenia, w wyniku którego powód poniósł szkodę. Sąd podzielił twierdzenia powoda, że sam fakt uszkodzenia pojazdu spowodował powstanie u powoda szkody majątkowej, która podlegała naprawieniu według zasad określonych w art. 363 k.c., a w wypadku odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń – również według zasad określonych w § 2 tego przepisu. Szkada ta może być rozumiana z jednej strony jako różnica pomiędzy wartością pojazdu przed zdarzeniem i po zdarzeniu, a z drugiej strony jako wartość wszystkich prac i części zamiennych umożliwiających przywrócenie pojazdu do stanu pierwotnego. Sąd przyjął jako wyznacznik wysokości szkody koszt naprawy rzeczowego pojazdu. Obowiązek naprawienia szkody nie jest więc uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierzał ją naprawić, jak również nie jest uzależniony od wykazania przez poszkodowanego wysokości szkody komunikacyjnej stwierdzonej fakturą (por. wyrok SN z dnia 07.08.2003r., IV CKN 387/01, LEX nr 141410).

Strona pozwana nie zgadzała się z przyjętą stawką roboczogodziny przyjętą na poziomie 100 złotych, twierdząc, iż stawka ta oscyluje na poziomie 50-70 złotych. Ponadto, w ocenie pozwanego, celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu mogą uwzględniać również części inne niż oryginalne sygnowane logo producenta pojazdu.

Rozstrzygając tę kwestię a także wysokość szkody Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej P. Z. (1) z dnia 23 grudnia 2015.r. W ocenie Sądu opinia jest precyzyjna, jasna i czytelna. Zdaniem Sądu biegły odniósł się do wszystkich spornych pomiędzy stronami kwestii, podniesionych już w pozwie, jak i w odpowiedzi na pozew, uzasadniając swoje stanowisko w tym zakresie w sposób klarowny oraz wyczerpująco odpowiedział na zlecenie Sądu.

Biegły w opinii ustalił koszt naprawy uszkodzonego pojazdu na sumę 7080,73 złotych brutto, wskazując jednocześnie, iż koszt naprawy nie przekracza wartości pojazdu na dzień szkody. Ponadto biegły wyjaśnił w jaki sposób ustalił koszt naprawy uszkodzonego auta i jakie dane wziął pod uwagę, dysponując w tym zakresie zarówno aktami szkodowymi nadesłanymi przez stronę pozwaną do niniejszej sprawy, a także aktami sądowymi i opinią prywatną wykonaną na zlecenie powoda przez niezależnego rzeczoznawcę. Ponadto biegły opisał rodzaj uszkodzeń rzeczowego samochodu, wyjaśnił wysokość stawki roboczogodziny i konieczność zastosowania w naprawie pojazdu powoda oryginalnych części producenta pojazdu sygnowanych jego logo. Zdaniem Sądu sporządzona opinia nie budzi wątpliwości co do konieczności wykonania naprawy pojazdu z uwzględnieniem w/w danych, stawek i części, jakie opisał biegły mgr inż. P. Z. (1). Tym samym kwota 7080,73 złotych brutto ustalona przez biegłego jako koszt naprawy niezbędnej do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody, wykonanej zgodnie z technologią przewidzianą przez producenta pojazdu i przy zastosowaniu oryginalnych części producenta pojazdu sygnowanych jego logo jest kwotą właściwie ustaloną, oddającą wartość szkody poniesionej przez właściciela pojazdu.

Sąd zgodził się również ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z dnia 20 października 1972, II CR 425/72, który stanowi, że „w wypadku uszkodzenia rzeczy w stopniu umożliwiającym przywrócenie jej do stanu poprzedniego osoba odpowiedzialna za szkodę obowiązana jest zwrócić poszkodowanemu wszelkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego rzeczy uszkodzonej, do których to wydatków należy zaliczyć także koszt nowych części i innych materiałów, jeżeli ich użycie było niezbędne do naprawienia uszkodzonej rzeczy”.

Mając powyższe na uwadze w ocenie Sądu żądanie powoda zasługiwało na uwzględnienie. Z uwagi na fakt określenia przez biegłego kosztu powypadkowej naprawy pojazdu na kwotę 7080,73 zł brutto, Sąd uwzględnił w tym zakresie powództwo i zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda różnicę, uwzględniając już wypłaconą właścicielowi-M. G. sumę 4474,69 zł. Zasądzając kwotę główną Sąd na podstawie art.359§2 k.c. w zw. z art. 481 k.c. w zw. z art. 817 k.c. zasądził również na rzecz powoda ustawowe odsetki liczone od dnia 16 stycznia 2012r. tj. z upływem 30 dniowego terminu liczonego od zgłoszenia roszczenia. Jednocześnie Sąd obciążył stronę pozwaną obowiązkiem zwrotu kwoty 250 złotych stanowiącej poniesiony przez powoda koszt kalkulacji naprawy pojazdu marki R. wykonanej na jego zlecenie z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu. Zgodnie bowiem z uchwałą SN z dnia 2004.05.18 III CZP 24/04 OSNC 2005/7-8/117 odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów może - stosownie do okoliczności sprawy - obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego. Wykonanie opinii na zlecenie powoda było bowiem niezbędne dla prawidłowego wyliczenia wartości szkody w uszkodzonym pojeździe i wskazania wartości przedmiotu sporu. W ocenie Sądu roszczenie o zapłatę tej kwoty znalazło oparcie w treści art. 361 kc. Zlecenie sporządzenia tej opinii pozostawało w normalnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wywołującym szkodę (odmową wypłaty wyższego odszkodowania), a szkodą. Było ono przy tym uzasadnione okolicznościami sprawy i obiektywnie konieczne.

Orzeczenie o kosztach oparto na treści art. 98 kpc. Koszty powoda to kwota 1259 złotych (142 zł, 17 zł, 500 zł, 600 zł), a wobec zasądzenia całości żądanej pozwem kwoty strona pozwana jako przegrywająca zobowiązana jest do zwrotu wszelkich kosztów stronie wygrywającej proces, jednocześnie w oparciu o przepis art.113 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał stronie pozwanej uiszczenie kwoty 163,38 złotych tytułem wydatków budżetowych poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.